28/05/2020

Οι κληρικοί των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων για τη Θεία Κοινωνία

/ Επικαιρότητα

Τώρα πια που οδηγούμαστε προς μία «κανονικότητα», πιστεύουμε ότι ήρθε το πλήρωμα του χρόνου για να τοποθετηθούμε αναφορικά με ένα άκρως σοβαρό και εξαιρέτως πνευματικό θέμα και εμείς, δηλώνουν σε επίκαιρη ανακοίνωσή τους οι κάτωθι προσυπογράφοντες κληρικοί που διακονούν στα νοσηλευτικά ιδρύματα ανά την Ελληνική Επικράτεια.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥΣ:

“Το θέμα της συμμετοχής των ασθενών/πιστών στο Μυστήριο της Ζωής δεν είναι ορθό να αντιμετωπίζεται από τους μη μυημένους τόσο επιπόλαια· άλλωστε κανένας ανθρώπινος νους δεν ελευθερώνεται, δεν βλέπει καθαρά και δεν διακρίνει με διαύγεια τα πράγματα αν δεν έχει φῶς Χριστοῦ, όσο μεγάλη και σπουδαία και αν είναι η κατάρτισή του, γιατί ο νους του ανθρώπου όταν αποστατήσει από τον Θεό, όπως λέει και ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, «ή κτηνώδης γίνεται ή δαιμονιώδης», παραβιάζει τα φυσικά του όρια και αλλοτριώνεται παρασυρόμενος

από την φιλοχρηματία, την φιλοδοξία και την φιληδονία.

Στην εποχή που τα ανθρώπινα δικαιώματα μονοπωλούν την καθημερινότητά μας είναι θλιβερό να καταπατάται το δικαίωμα της Θρησκευτικής Ελευθερίας, το οποίο είναι και συνταγματικά κατοχυρωμένο. Σύμφωνα με το άρθρο 3 και το άρθρο 13 του Ελληνικού Συντάγματος, κάθε άνθρωπος εντός της Ελληνικής Επικράτειας έχει το δικαίωμα του θρησκεύειν. Μάλιστα, η θρησκευτική ελευθερία κατοχυρώνεται και σε επίπεδο υπερεθνικών διατάξεων. Το άρθρο 9 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως εγγυάται την ελευθερία της θρησκείας. Επίσης, στο άρθρο 10 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορίζεται ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας.

Όλοι οι ασθενείς/πιστοί που αισθάνονται την ανάγκη πνευματικής και ψυχικής στήριξης, καταφεύγουν στην επικοινωνία με τον Θεό, όχι επειδή κάποιος τους εξανάγκασε, αλλά με πλήρη συνείδηση της επιλογής τους αυτής και στο πνεύμα της ρήσης του Αποστόλου Παύλου: ὑμεῖς γὰρ ἐπ’ ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε.

Η σημερινή προσέγγιση της αντιμετώπισης της ασθένειας εστιάζει, όπως είναι γνωστό και παγκοίνως αβασάνιστα αποδεκτό, στην σύγχρονη ιατρική και τις εξ ολοκλήρου «κοσμικές» μεθόδους της, που επιθυμούν να θέσουν υπό διαχείριση την ζωή και τον θάνατο. Δεδομένης ωστόσο της άποψης που ολοένα κερδίζει περισσότερο έδαφος στην σύγχρονη επιστήμη σχετικά με την ψυχοσωματική προέλευση της ασθένειας –ότι δηλαδή η ανθρώπινη υγεία είναι άμεσα εξαρτώμενη από τον τρόπο διαβίωσης και πως στις περισσότερες περιπτώσεις ασθενειών η σωστή μέθοδος ίασης θα απαιτούσε από τον άρρωστο ριζικές αλλαγές στην ζωή του, ίσως ακόμη και αναθεώρηση της κοσμοθεωρίας του, και όχι απλώς μια ιατροφαρμακευτική θεραπεία– επισημαίνεται ένα έλλειμμα συνεργασίας τόσο από την πλευρά των ιατρών που φοβούνται ότι θα απωλέσουν την επιστημονικότητά τους αν μιλήσουν για πίστη, όσο και από την πλευρά των ιερέων που φοβούνται την «εκκοσμίκευση» αν αποδεχθούν τα επιτεύγματα της ιατρικής επιστήμης, λησμονώντας οι δεύτεροι μερικές φορές την Παλαιοδιαθηκική ρήση: Τίμα ἰατρὸν πρὸς τὰς χρείας αὐτοῦ τιμαῖς αὐτοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν Κύριος. Παρὰ γὰρ Ὑψίστου ἐστὶν ἴασις (...). Τίθεται λοιπόν το ζήτημα, αφενός της εμπορευματοποίησης της έννοιας της θεραπείας, και αφετέρου το ερώτημα για την θέση του ιερέα σε αυτήν την διαφορετική ολιστική αντίληψη περί αντιμετώπισης της ασθένειας. Σε κάθε περίπτωση, βέβαια, αυτή η σύγχρονη προσέγγιση της έννοιας της θεραπείας καταδεικνύει την καταλυτική σημασία της θεϊκής παρουσίας, όσο και τον καίριο ρόλο του κληρικού στο πλευρό του πάσχοντος ανθρώπου.

Καταθέτουμε σε αυτή την κοινή μας δήλωσή την πολυετή μας εμπειρία από την διακονία μας μέσα στα νοσηλευτικά ιδρύματα, σε αυτόν τον ιδιαίτερο χώρο την ανθρώπινης δοκιμασίας, εμπειρία η οποία μας επιτρέπει να επιβεβαιώνουμε τοῦ λόγου τό ἀσφαλές: αν δεχθούμε ότι το πείραμα βασίζεται στην παρατήρηση, τότε πληροφορούμε ρητά και με πλήρη επίγνωση της θέσης μας αυτής άπαντες ότι ουδέποτε είδαμε ἰδίοις ὄμμασιν, αλλά ούτε και πληροφορηθήκαμε από το ιατρικό προσωπικό των ιδρυμάτων τα οποία διακονούμε πως έγινε διασπορά ιών ή βακτηρίων από ασθενή σε ασθενή μέσω της Θείας Μετάληψης που προσφέραμε, ακόμη και σε περιπτώσεις ασθενών με βαρέα ή μεταδιδόμενα νοσήματα, είτε ασθενών των οποίων το ανοσοποιητικό σύστημα βρίσκεται σε καταστολή. Ούτε όμως και εμείς οι ίδιοι ουδέποτε ασθενήσαμε εξαιτίας της καταλύσεως που πραγματοποιούμε πάντοτε μετά το πέρας της Θειας Κοινωνίας.

Είναι καιρός η ιατρική να δει τον άνθρωπο ως μία ενιαία ψυχοσωματική οντότητα

και πρέπει να αποδεχθεί σταδιακά πως η πνευματικότητα διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην αρρώστια, την περίθαλψη και την ανάρρωση.

Πάντα γὰρ ταῦτα ἐν ἑνί στόματι καταθέτουμε χάριν της ενότητας της πίστεως και της αποκαταστάσεως της αλήθειας.

Οι Κληρικοί των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων*

Γ.Ν. Γουμένισσας Πρωτ/ρος Χρήστος Μαυραντώνης
Γ.Ν. Ημαθίας Πρωτ/ρος Διονύσιος Συρόπουλος
Γ.Ν. Θήβας Πρωτ/ρος Αναστάσιος Φούκας
Γ.Ν. Καρπενησίου Πρωτ/ρος Κωνσταντίνος Μαρκάκης
Γ.Ν. Καστοριάς Πρωτ/ρος Ηλίας Σαμαράς
Γ.Ν. Κατερίνης Αρχ/της Πορφύριος Σιδηρόπουλος
Γ.Ν. Κομοτηνής Αρχ/της Χρυσόστομος Τσιναρέλης
Γ.Ν. Λιβαδειάς Αρχ/της Θεόδωρος Μίχας
Γ.Ν. Ξάνθης Αρχ/της Ιωακείμ Μούκανος
Γ.Ν. Πέλλας Πρωτ/ρος Δημήτριος Χατζηκαλλινικίδης
Γ.Ν. Τρικάλων Αρχ/της Εφραίμ Γιαννάκος
Γ.Ν. Έδεσσας Πρωτ/ρος Ιωάννης Νικολαΐδης
Γ.Ν.Θ. ΑΧΕΠΑ Αρχ/της Μιχαήλ Σαντοριναίος
Γ.Ν.Θ. Ιπποκράτειο Αρχ/της Νικόλαος Παπαγεωργίου
Γ.Ν.Θ. Ιπποκράτειο Πρωτ/ρος Ευστάθιος Καλπακίδης
Γ.Ν.Θ. Γεννηματάς Πρωτ/ρος Μιχαήλ Κόνιας
Θεαγένειο Αρχ/της Δημήτριος Χάνδακας
Π.Γ.Ν. Διδ/τείχου Αρχ/της Νικόδημος Σκλέπας

*Όσοι άλλοι επιθυμούν να προσυπογράψουν την παρούσα Κοινή Δήλωση, μπορούν να επικοινωνήσουν στο 6972056408 (Αρχ/της Νικόλαος Παπαγεωργίου).